

I Wstęp

Wstępną opinię geologiczno - inżynierską dla koncepcji budowy trzech linii premetra w Krakowie sporządzono w PGG „Geoprojekt” Sp. z o.o. w Krakowie na zlecenie ARG Projektowanie Inwestycyjne Andrzej i Renata Garpiel – Spółka Jawna, w Krakowie ul. Herwina Piątka 16. Inwestorem zadania jest Gmina Miejska Kraków reprezentowana przez Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie ul. Centralna 53.

Celem opinii jest wstępne (na podstawie materiałów archiwalnych) określenie warunków gruntowo – wodnych oraz wstępna ocena geologiczno – inżynierska podłoża projektowanych trzech odcinków trasy premetra w Krakowie. Trasa będzie przebiegała na powierzchni oraz w wykopach i tunelach.

Opinię sporządzono na podstawie :

- materiałów archiwalnych (spis na końcu tekstu)
- mapy topograficznej w skali 1 : 25 000
- map topograficznych w skali 1 : 10 000
- mapy geologicznej Polski w skali 1 : 50 000, arkusze Kraków i Niepołomice wraz z objaśnieniami
- pracy zbiorowej „Kraków - środowisko geograficzne” PWN Warszawa, 1972 r.
- R. Gradziński „Przewodnik geologiczny po okolicach Krakowa” WG Warszawa, 1972 r.
- praca zbiorowa „Przewodnik LX Zjazdu Polskiego Towarzystwa Geologicznego – Kraków 14 – 16 września 1989 r.” AGH Kraków, 1989 r.
- materiały konferencyjne „Budowa geologiczna, warunki hydrogeologiczne i geotechniczne podłoża Krakowa”, AGH Kraków, 1991 r.
- A. Kleczkowski, J. Myszka, T. Solecki, J. Stopa „Krakowskie artezyjskie źródła wód pitnych z wapieni jury”, AGH Kraków, 1994 r.

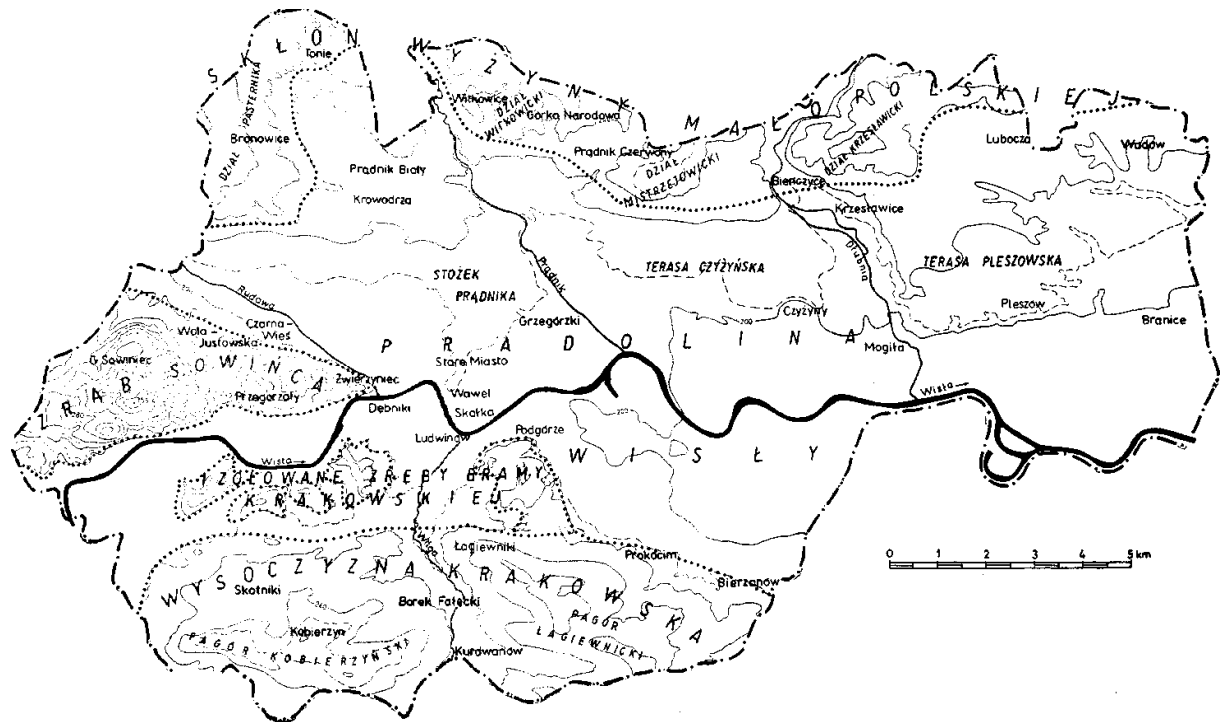
II Położenie i rzeźba terenu

Projektowane są trzy linie premetra, o przebiegu SW-NE, NW-SE oraz W-E. Linia SW-NE przebiega od Skotnik przez Zakrzówek, osiedle Podwawelskie, przekracza Wisłę w rejonie hotelu Forum, biegnie przez Plac Wolnica, cmentarz żydowski, Rondo Kotlarskie,

al. Pokoju, przekracza Białuchę, przebiega przez rejon wiaduktu PKP nad ul. Mogiłą i ul. Mogiłą, dalej przez rejon Muzeum Lotnictwa, przecina ul. Stella – Sawickiego i stary pas startowy lotniska, ul. Andersa, osiedle Strusia i Kalinowe, rejon szpitala Rydygiera dochodząc do ul. Mistrzejowickiej. Linia NW-SE przebiega od Toń, przekracza linię PKP, ul. Opolską, Azory, ul. Wybickiego i linię PKP, ul. Wrocławską, przecina al. Słowackiego w rejonie Radia Kraków, ul. Dunajewskiego, zachodnią część Rynku Głównego i Kazimierz, przekracza Wisłę w rejonie ul. Podgórskiej i Starowiślnej, przebiega ul. Na Zjeździe i następnie biegnie wzdłuż ul. Wielickiej do granic Krakowa. Natomiast linia W-E przebiega od Mydlnik (rejon przekroczenia Rudawy linią PKP) do rejonu ulic Armii Krajowej – Odlewniczej, następnie wzdłuż ul. Reymonta, przekracza al. Mickiewicza przy AGH, biegnie przez Pl. Szczepański i Pl. Św. Ducha, dalej ul. Lubicz, Mogiłą, przekracza Białuchę i dalej biegnie przez Park Lotników Polskich, obiekty AWF-u, przecina ul. Nowohucką, al. Jana Pawła II w rejonie Ronda Czyżyńskiego, osiedla Kolorowe, Handlowe, Centrum D, C, B i następnie al. Solidarności, dochodząc do Centrum Administracyjnego HTS.

Morfologicznie obszar Krakowa znajduje się na pograniczu dwóch wielkich jednostek geomorfologicznych - Wyżyny Śląsko – Krakowskiej i Pogórza Karpackiego, rozdzielonych wąską strefą zwaną Bramą Krakowską, która w kierunku wschodu przechodzi w Wyżynę Sandomierską. Na terenie Krakowa wyróżnić można następujące większe jednostki geomorfologiczne (od północy) : Skłon Wyżyny Małopolskiej, Pradolinę Wisły, Zrąb Sowińca, Izolowane Zręby Bramy Krakowskiej oraz Wysoczyznę Krakowską (patrz rys. 1). Trasy premetra prawie w całości znajdują się w obrębie Pradoliny Wisły, tylko początek trasy SW-NE znajduje się w obrębie Wysoczyzny Krakowskiej (Pagór Kobierzyński), podobnie jak koniec trasy NW-SE (Pagór Łagiewnicki). Środkowa część trasy NW-SE przebiega w pobliżu Zrębu Krzemionek. Natomiast koniec trasy SW-NE znajduje się w obrębie Skłonu Wyżyny Krakowskiej (Dział Mistrzejowicki), a w części środkowej zahacza o Izolowane Zręby Bramy Krakowskiej (Zrąb Twardowskiego).

Szeroka Pradolina Wisły, zwięzająca się w rejonie Wawelu, ma wyraźnie sterasowane dno. Jest to terasa średnia, zachowana wzdłuż północnej krawędzi doliny, o wysokościach 212 - 225 m npm, oraz terasa nadzalewowa (200 - 205 m npm) z licznymi starorzeczami w części wschodniej. Skłon Wyżyny Małopolskiej to szerokie garby zwane działami, rozdzielone dolinami rzecznyimi dopływów Wisły. Izolowane Zręby Bramy Krakowskiej tworzy kilka małych zrębów wapiennych oddzielonych wąskimi rowami tektonicznymi, a Wysoczyzna Krakowska to niskie pagóry i garby.

Rys. 1. Główne jednostki geomorfologiczne terytorium Krakowa (wg M. Tyczyńskiej)

III Budowa geologiczna

Podłoże miasta Krakowa zbudowane jest z osadów jury, kredy, miocenu oraz osadów czwartorzędu.

Osady **jury** to wapienie ławicowe lub skaliste jury górnej, w stropie często skrasowiałe. Budują one zręby tektoniczne zaznaczające się w rzeźbie terenu (Zrąb Sowińca, Izolowane Zręby Bramy Krakowskiej, wzgórze wawelskie) oraz zręby ukryte pod osadami czwartorzędowymi na głębokości 10 - 25 m, a stwierdzone wierceniami w różnych rejonach miasta (Tonie, Krowodrza, Kleparz, Stare Miasto). Zręby są spękane i pocięte uskokiemi. Spękania w stropie są niekiedy gęste, a strefy ich występowania osiągają grubość paru metrów. Większość spękań jest pionowa lub bardzo stroma. Strefy uskokowe mogą mieć dość dużą szerokość, i będą to strefy osłabienia górotworu.

Osady **kredowe** – margle, występują lokalnie, głównie na wapieniach jurajskich i mają niedużą miąższość.

Osady **miocenne** to głównie margliste iły *warstw skawińskich* występujące prawie na całym terenie opracowania oraz iły i iłowce *warstw wielickich* zawierające nieciągłe

wkłładki i przewarstwienia gipsów w postaci konkrecji bulastych (bloków), gipsów włóknistych bądź drobnych, rozproszonych kryształów. Warstwy wielkie występują głównie w południowo – zachodniej części Krakowa oraz lokalnie we wschodniej, a w ich stropie tworzy się kras gipsowy. We wschodniej części Krakowa (Nowa Huta) występują ility z piaskami i wkładkami piaskowców *warstw chodenickich*, a w południowo – wschodniej osady piaszczyste (piaski bogucickie) *warstw grabowieckich*.

Czwartorzęd przykrywa osady starsze i jest wykształcony (w dolinach rzek) jako piaski i żwiry z madami, a na terasie niskiej lokalnie z torfami (teren od Ronda Mogilskiego do Czyżyn), piaski wodno – lodowcowe i lodowcowe oraz lessy występujące głównie w północno – wschodniej części Krakowa. Miąższość osadów czwartorzędowych jest zmienna i może dochodzić do ca 30 m.

IV Warunki hydrogeologiczne

W obszarze Krakowa występują dwa zasadnicze poziomy wodonośne, poziom czwartorzędowy i poziom jurajski.

Poziom **czwartorzędowy** występuje w osadach piaszczysto – żwirowych. Woda gruntowa strefy saturacji (nasycenia) o zwierciadle ciągłym, przeważnie swobodnym, a lokalnie lekko naporowym występuje na głębokości zmiennej, od 1 - 2 do ca 20 m, (rzędne od ca 199 do ca 227 m npm). Elementem drenującym jest tu Wisła oraz jej dopływy. W rejonie Wisły poziom wody gruntowej regulowany jest barierą studni odwadniających związaną ze spiętrzeniem Wisły stopniem wodnym na Dąbiu. Ma ona za zadanie utrzymać poziom wód gruntowych na terenie pomiędzy barierą a Wisłą na rzędnej ca 199 m npm (średni poziom piętrzenia Wisły).

Poziom **górnourajski** występuje w spękanych, uszczelnionych i częściowo skrasowiałych wapieniach. Nie stanowią one jednolitego poziomu, tworzą oddzielne zbiorniki w poszczególnych zrębach i rowach tektonicznych, o zwierciadle wody na różnych głębokościach. Są to wody artezyjskie lub subartezyjskie, a wody o zwierciadłach swobodnych spotyka się w osadach jury występujących na powierzchni.

Osady **miocenijskie** są praktycznie bezwodne. Miejscami w przewarstwieniach piaszczystych będzie się pojawiać woda gruntowa w postaci wypływów o zmiennej intensywności (ul. Ujastek) lub w piaskach bogucickich będzie występował ciągły poziom

wodonośny. Natomiast w obrębie warstw wielickich, na głębokości do kilku metrów, głównie w krasie gipsowym, pojawia się woda gruntowa o charakterze nieciągłym

V Charakterystyka warunków gruntowo - wodnych dla trasy SW-NE (Skotniki – Mistrzejowice)

Projektowana trasa nr 1 SW-NE premetra przebiega początkowo w obrębie Pagóra Kobierzyńskiego (o wysokościach ca 215 m npm), łagodnie nachylonego w kierunku północy, przechodzącego w płaski, podmokły Rów Skotnik o wysokości ca 210 m npm. Dalej trasa zahacza o jurajski Zrąb Twardowskiego, bardzo nierówny, z licznymi starymi łomami i dużym, nieczynnym kamieniołomem oraz nasypami. Wysokości bezwzględne są tu w granicach 213 - 216 m npm. Dalej trasa przebiega terasą niską Wisły, rozciętą uregulowanym korytem Wisły, o wysokościach bezwzględnych w granicach 206 - 202 m npm. Na odcinku od Ronda Kotlarskiego do Białuchy to strefa podkrawędziowa terasy z niewidocznymi starorzeczami. Od rejonu Al. Jana Pawła II trasa wkracza wyraźnym progiem na terasę wyższą (Czyżyńską) o powierzchni płaskiej i wysokościach 212 - 220 m npm. Od ul. Andersa zaczyna się wyraźnym progiem Dział Mistrzejowicki, a jego szeroki, łagodny garb z kumulacją w rejonie Szpitala Rydygiera osiąga wysokość 233 m npm.

Starsze podłoże trasy budują głównie iły miocenu (warstw skawińskich) o stropie początkowo na głębokości 1,0 - 3,5 m (rzędne 207 - 213 m npm), a w rejonie Zrębu Twardowskiego wapienie jurajskie, przykryte ich wietrzeliną, o stropie na głębokości 6 - 10 m (rzędne 202 - 210 m npm). Od rejonu os. Podwawelskiego strop iłów obniża się i lekko pofalowany przebiega na dłuższym odcinku na głębokości 10 - 13 m, tj. na rzędnych 189 - 193 m npm. Na terasie Czyżyńskiej strop iłów, bardziej nierówny, znajduje się na głębokości 20 - 32 m (rzędne 188 - 194 m npm), a w obrębie Działu Mistrzejowickiego rzędne stropu iłów wzrastają do 195 - 217 m npm (głębokość 10 - 25 m ppt).

W początkowym odcinku trasy (do os. Podwawelskiego) iły i wapienie przykryte są czwartorzędowymi piaskami wodno – lodowcowymi i następnie rzecznyymi. Od os. Podwawelskiego osady rzeczne to piaski i żwiry przykryte grubą (4 - 8 m) warstwą mad i mad organicznych. Ich soczewki pojawiają się również obrębie piasków i żwirów na zmiennej głębokości. Na odcinku od Ronda Kotlarskiego do krawędzi terasy Czyżyńskiej (obiekty AWF-u) w stropie podłoża występują mady organiczne i torfy o łącznej miąższości 3,5 - 6,0

m. Na terasie Czyżyńskiej piaski i żwiry z soczewkami mad, mad organicznych i torfów przykryte są grubą (do ca 8 m) warstwą mad. Na Dziale Mistrzejowickim piaski przykryte są warstwą osadów lessowych o miąższości 8 - 9 m. Bezpośredni strop podłoża to przeważnie nasypy o zmiennym składzie i grubości, największej w rejonie Zrębu Twardowskiego (ca 6 m) oraz na Kazimierzu i Grzegórkach (1,5 - 5 m).

Woda gruntowa w piaszczystych osadach czwartorzędowych, o zwierciadle ciągłym, występuje na zmiennej głębokości. Początkowo 0,6 - 1,5 m, w dolinie Wisły 2 - 5 m (rzędne 197,5 - 202,5 m npm), a na terasie Czyżyńskiej na głębokości 10 - 22 m (rzędne 201 - 202 m npm). W obrębie Działu Mistrzejowickiego woda gruntowa występuje na głębokości 9 - 26 m ppt. – rzędne 205 - 217 m npm.

VI Charakterystyka warunków gruntowo - wodnych dla trasy NW-SE (Tonie – Wieliczka)

Projektowana trasa nr 2 NW-SE premetra rozpoczyna się w obrębie szerokiego, płaskiego, pociętego siecią płytkich cieków Stożka Prądnika, o wysokościach bezwzględnych obniżających się w granicach 229 - 224 m npm, przechodząc następnie terenem nierównym, z nasypami drogowymi i kolejowymi, i obniżającym się, do rejonu Wisły do rzędnej ca 203 m npm. Za Wisłą początkowo terasa niska, płaska, częściowo nadsypana nasypami (o wysokościach 202,5 - 206 m npm) i nierówny Zrąb Krzemionek o wysokości 208 - 211 m npm, z nieczynnymi kamieniołomami. Zrąb rozcięty jest płytką doliną. Za Zrębem znajduje się nierówna strefa przejściowa między Pagórem Łagiewnickim i doliną Wisły (rzędne 205 - 210 m npm), a od rejonu Prokocimia teren wznosi się do rzędnych 222 - 232 m npm wkraczając na płaską wierzchowinę i stoki Pagóra Łagiewnickiego, pocięte licznymi płytkimi dolinkami cieków, z których największa Malinówka ma rzędną ca 220 m npm.

Starsze podłoże trasy budują początkowo mioceńskie iły warstw skawińskich o stropie na głębokości 20 - 24 m (rzędne obniżają się od 205 do 186 m npm) z lokalnymi (rejon Toń i wiadukt przy ul. Wrocławskiej) zrębami wapiennymi jury i marglistymi kredy (strop na rzędnych 206,5 i 196,5 m npm). W rejonie al. Słowackiego w obrębie iłów występują gipsy. W pobliżu Wisły strop iłów spłyca się do głębokości 11 - 15 m (rzędne 192 m npm). Wapienny Zrąb Krzemionek, gdzie strop skały znajduje się na głębokości 3 - 9 m (rzędne 195 - 206 m npm) rozcięty jest doliną wypełnioną płytko (ca 3 m – rzędna 205 m npm)

iłami miocenu. Od zrębu, w obrębie strefy przejściowej, pofalowany strop iłów znajduje się na głębokości 2 - 7 m (rzędne 199 - 208 m npm). W rejonie ul. Heltmana i fabryki Kabli w podłożu występują iły warstw wielickich z gipsami i gipsy, ze stwierdzonymi miejscami na głębokości 5 - 16 m pustkami o grubości ca 1,6 m. W obrębie Pagóra Łagiewnickiego iły znajdują się na bardzo zmiennej głębokości, od 1,5 do ponad 20 m (rzędne od ca 208 do 220 m npm). W części końcowej zamiast iłów warstw grabowieckich występują zagęszczone piaski bogucickie.

Iły warstw skawińskich i wapienie jurajskie przykryte są na stożku Prądnika piaskami i żwirami, miejscami z grubą (6 - 7 m) warstwą mad w stropie. W dolinie Wisły piaski i żwiry przykryte są madami o miąższości 2 - 3 m, a w strefie przejściowej Pagóra do doliny Wisły na iłach zalegają osady deluwialne z cienką (do ca 2 m) warstwą piasków lodowcowych w stropie. Na Pagórze Łagiewnickim na iłach i piaskach bogucickich występują różnoziarniste piaski lodowcowe z soczewkami mad, a w dolinach cieków mady i mady organiczne o miąższości do ca 7 m. Grube warstwy nasypów występują w rejonie nasypów drogowych i linii PKP oraz w rejonie Starego Miasta (4 - 8 m), Placu Bohaterów Getta (7,5 m), Zrębu Krzemionek (2 - 4 m) i ul. Kamieńskiego (ca 4 m).

Woda gruntowa o zwierciadle ciągłym, występuje w piaszczystych osadach czwartorzędowych, na zmiennej głębokości. Początkowo w dolinie Wisły na głębokości 6,5 - 10 m (rzędne 210 - 220 m npm), następnie obniża się do rzędnych 198 - 205 m npm (głębokość 5 - 11 m). W rejonie ul. Heltmana woda w piaskach na głębokości 1 - 3 m (rzędne 204 - 209 m npm), a na Pagórze Łagiewnickim 1 - 7 m (rzędne 206 - 217 m npm).

VII Charakterystyka warunków gruntowo - wodnych dla trasy W-E (Mydlniki – Kombinat HTS)

Projektowana trasa nr 3 W-E premetra przebiega w całości w obrębie doliny Wisły. Początkowo jest to terasa Rudawy o powierzchni lekko falistej i wysokościach bezwzględnych w granicach 205 - 212 m npm, obniżającej się w kierunku wschodu (do al. Mickiewicza) do rzędnej ca 203 m npm. Następnie teren wznosi się lekko do rzędnej ca 212 - 214 m npm (Plac Św. Ducha), aby dalej obniżyć się, w rejonie Czyżyn do rzędnej ca 202 m npm. Na terasie Czyżyńskiej i następnie Pleszowskiej teren łagodnie wznosi się (rzędne 205 -

215 m npm) do rzędnej ca 220 m npm w części końcowej. Terasę Czyżyńska od Pleszowskiej rozdziela szeroka, płaska dolina Dłubni o rzędnej ca 205 m npm.

W starszym podłożu występują ility warstw skawińskich o stropie obniżającym się od rzędnej ca 202 do ca 190 m npm w rejonie ul. Reymonta. Na tym odcinku występują jurajskie zręby wapienne o stropie na głębokości 9 - 16 m (rejon Mydlnik, ul. Balickiej i ul. Armii Krajowej) i rzędnych 192 - 197 m npm. Dalej lekko pofalowany strop iłów przebiega na głębokości 12 - 24 m ppt, tj. na rzędnych 188 - 192 m npm. W rejonie Ronda Mogilskiego w obrębie iłów występują wkładki gipsów. Strop iłów obniża się w rejonie Nowej Huty (os. Szklane Domy) do rzędnej 181 m npm, by w końcówce wzrosnąć do rzędnej 195 m npm. W części końcowej występują ility z piaskami warstw chodenickich.

Iły i wapień przykryte są w przeważającej części piaskami i żwirami, miejscami z soczewkami mad i mad organicznych, a bardziej mięjsze (do ca 5,5 m) strefy mad, mad organicznych i torfów występują od rejonu ul. Mogilskiej do Czyżyn. Na terasie Czyżyńskiej na piaskach i żwirach zalegają mady o miąższości 2 - 4 m, w rejonie Dłubni miąższość mad wzrasta do ca 5 m. Grube (do ca 16 m) warstwy nasypów występują od Dłubni do końca trasy, oraz od ul. Reymonta do Ronda Mogilskiego (w rejonie Rynku Głównego miąższość nasypów osiąga ca 10 m).

Woda gruntowa w piaszczystych osadach czwartorzędowych, o zwierciadle ciągłym, występuje na zmiennej głębokości, od ca 2 m do ca 12 m (w rejonie ul. Ujastek). Rzędne od 209 do 197,5 m npm.

VIII Wstępna ocena warunków geologiczno - inżynierskich

1. Projektuje się trzy odcinki trasy premetra w Krakowie. Będą one przebiegać na powierzchni oraz w wykopach i tunelach, na nieustalanej głębokości.
2. Przy przebiegu w obrębie osadów czwartorzędowych - spoistych (mady i mady organiczne oraz częściowo osady lessowe) warunki geologiczno – inżynierskie mogą być miejscami niezbyt korzystne – możliwość występowania gruntów słabonośnych poniżej poziomu posadowienia trasy, dotyczy to zwłaszcza rejonu od Ronda Kotlarskiego i Mogilskiego do Czyżyn oraz od ul. Kapelanka do ul. Konopnickiej. W osadach niespoistych – nawodnione piaski i żwiry – wystąpią duże dopływy wody, a w rejonie działania bariery studni odwadniających rozluźnienia gruntów niespoistych.

3. Przy przebiegu w obrębie ilastych osadów miocenu warstw skawińskich problemem będą stwierdzone spękania w obrębie iłów, mogące stanowić płaszczyzny poślizgu, a w obrębie warstw wielickich – gipsy, w stropie, których miejscami tworzy się tzw. kras gipsowy. Charakteryzuje się on występowaniem stref gruntów plastycznych i miękkoplastycznych oraz pustkami w gruncie z intensywnymi wpływami wody. Pustki te mogą być częściowo lub całkowicie wypełnione gruntami miękkoplastycznymi i półpłynnymi (rejon Skotnik oraz ul. Heltmana). Od ul. Heltmana do Fabryki Kabli, do roku 1939, prowadzona była eksploatacja gipsów metodami górniczymi. Stwierdzono tu w obrębie gipsów występowanie szczelin i pustek krasowych oraz pustek poeksploatacyjnych, jak również zasypanych szybików eksploatacyjnych. Problemem będzie również zawodnienie ilasto – pylasto – piaszczystych osadów miocenu warstw chodenickich w rejonie Nowej Huty. Należy również wspomnieć o wysokim (miejscami) wskaźniku pęcznienia iłów miocenu.
4. Przy przebiegu w obrębie zrębów wapieni jurajskich mogą wystąpić zarówno trudności z urabianiem, jak i kłopoty z dużym zawodnieniem masywu (woda szczelinowa), strefami krasowymi i strefami osłabienia górotworu (strefy uskokowe i zbrekcjowania skał).

mgr inż. Jan Płoskonka

Spis dokumentacji archiwalnych :**- dokumentacje archiwalne Geoprojektu Kraków :**

1. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Siedleckiego, hala lodowiska i budynek hotelowo - administracyjny”, 1975 r.
2. dokumentacje geologiczno - inżynierskie dla koncepcji budowy metra w Krakowie – otwory OW1 – OW9, R1 – R3, R5 i R6, 1989 r.
3. opinia geologiczno - inżynierska „Kraków – Stare Miasto, Sektor A”, 1980 r.
4. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – zabytkowy zespół rewaloryzacyjny Kazimierz - Stradom”, 1979 r.
5. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – trasa szybkiej kolei miejskiej”, 1975 r.
6. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – odcinek szybkiego tramwaju Rondo Grzegórzeckie – ulica Kamienna”, 2003 r.
7. dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego „Kraków – węzeł komunikacyjny Al. Planu 6-letniego, Nowohucka, Politechniczna”, 1991 r.
8. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – Trasa Bagrowa”, 1998 r.
9. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Armii Krajowej, kompleks biurowy GTC, II etap”, 2004 r.
10. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Armii Krajowej, zespół zabudowy mieszkalno – usługowej PANORAMA”, 2006 r.
11. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Armii Krajowej, zespół zabudowy mieszkalno - usługowej”, 2008 r.
12. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Reymonta 22, stadion WISŁA, etap II”, 2007 r.
13. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – Most Kotlarski”, 2000 r.
14. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Wandy, budynki mieszkalne”, 2008 r.
15. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Wielicka, zespół zabudowy mieszkalno - usługowej”, 2006 r.
16. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – al. Mickiewicza, parking podziemny”, 2008 r.
17. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – al. Pokoju, parking podziemny hali widowiskowo - sportowej”, 2008 r.

18. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Wielicka, budynki mieszkalne”, 2008 r.
19. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Gronostajowa, CEP UJ”, 2009 r.
20. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – Zaborze-Ruczaj, sieć kanalizacyjna”, 1977 r.
21. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – Dębniki, hotel ORBIS”, 1973 r.
22. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – al. Pokoju, biurowiec KBM”, 1975 r.
23. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Na Zjeździe, plomba”, 1986 r.
24. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – osiedle mieszkaniowe Mistrzejowice - Wschód”, 1985 r.
25. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ulice Politechniczna, Broniewskiego, Instytutowa oraz 3 wiadukty”, 1974 r.
26. dokumentacja geologiczna dla określenia warunków hydrogeologicznych i geologiczno – inżynierskich oraz ustalenia lokalnego monitoringu wód podziemnych - stacja paliw płynnych NESTE A24 przy ul. Jakubowskiego w Krakowie”, 2009 r.
27. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – osiedle Tonie, etap I”, 1979 r.
28. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Wrocławska, budynek biurowo - usługowy”, 2009 r.
30. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ulica Koniewa Nowa”, 1979 r.
31. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Telewizyjna, Płaszowska, Wielicka, sieć wodociągowa”, 1981 r.
32. dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego „Kraków – ul. Cystersów, budynek produkcyjno - administracyjny”, 1990 r.
33. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – wiadukt drogowo – tramwajowy, Most III”, 1968 r.
34. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – Podgórze, budownictwo mieszkaniowe, rozproszone”, 1971 r.
35. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Mogilska, zespół biurowców”, 1964 r.
36. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Mogilska, budynki ZREMB”, 1975 r.

37. aneks do dokumentacji technicznych badań podłoża gruntowego „Kraków – ul. Wysokiej, zespół mieszkaniowy przy AWF”, 1987 r.
38. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Heltmana, osiedle mieszkaniowe”, 1981 r.
39. dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego „Kraków – ul. Wielicka, osiedle Nad Potokiem”, 1981 r.
40. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Heltmana, budynki”, 1982 r.
41. dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego „Kraków – os. Prokocim – Zastawie, dogęszczenie”, 1981 r.
42. dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego „Kraków – os. Na Kozłówce”, 1983 r.
43. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Wielicka, os. Na Kozłówce, dogęszczenie”, 1981 r.
44. dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego „Kraków – ul. Wielicka, Kamieńskiego, estakada”, 1980 r.
45. dokumentacja fizjograficzna „Kraków – Nowa Huta, etap II, część I”, 1958 r.
46. dokumentacja geotechniczna „Kraków – ul. Fabryczna, budynek mieszkalny”, 2001 r.
47. dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego „Obiekty inżynierskie zlokalizowane wzdłuż trasy ekspresowej Sidzina - Podłęże”, 1978 r.
48. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Ekspresowa droga południowa, odc. Opatkowice - Wielicka”, 1989 r.
49. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – Park XXX - lecia, obiekty widowiskowo - sportowe”, 1975 r.
50. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – os. Dębniaki”, 1967 r.
51. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – osiedle mieszkaniowe Dębniaki – Zakrzówek, III etap”, 1969 r.
52. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Narodów Zjednoczonych, odc. II”, 1979 r.
53. dokumentacja hydrogeologiczna „Kraków – Instytut Onkologii”, 1984 r.
54. dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego „Kraków – budynki dydaktyczne Collegium Paderevianum UJ”, 1975 r.
55. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Łąkowa, budynek rotacyjny”, 1978 r.

56. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Grzegórzecka, budynki Prasy”, 1968 r.
  57. „Sprawozdanie z wykonanego wiercenia w fosie Barbakanu w Krakowie”, 1991 r.
  58. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – al. Słowackiego, hotel”, 1959 r.
  59. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Armii Krajowej 17, salon samochodowy Mercedes - Benz”, 1995 r.
  60. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Żółkiewskiego, biurowiec KW PZPR”, 1973 r.
  61. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – Azory, C - II”, 1965 r.
  62. dokumentacja geotechniczna „Nowa Huta – osiedle D₃, część I”, 1957 r.
  63. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Gdyńska, budynek mieszkalny i pawilon usługowy”, 1972 r.
  73. dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego „Kraków – os. Rząka, kolektor sanitarny”, 1983 r.
- dokumentacje archiwalne innych przedsiębiorstw
29. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – ul. Wielicka, estakada”, Geoservice Kraków, 2002 r.
  64. dokumentacja hydrogeologiczna „Kraków – ul. Balicka”, PG Kraków, 1966 r.
  - 65 - 68. „Dokumentacja hydrogeologiczna obszaru miasta Krakowa”, PH Kraków, 1976 r.
  69. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Kraków – rejon ulic Gęsiej, Podgórskiej i Daszyńskiego, Centrum Galeria Kazimierz”, Geocarbon Katowice, 2003 r.
  71. dokumentacja geologiczno - inżynierska „Centrum Handlowo – Usługowego Nowe Miasto - Kraków”, Chemkop -Laborgeo Kraków, 1999 r.
  72. studnie z Banku Hydro